

- 4) Vai Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 3. panta 1. punkts, 6. pants un 7. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja vairāki patērētāji ir noslēguši vienu un to pašu līgumu ar vienu un to pašu komersantu, var atzīt, ka vieni un tie paši līguma noteikumi attiecībā uz pirmo patērētāju ir negodīgi, savukārt attiecībā uz otru ir godīgi, un, ja atbilde ir apstiprinoša, vai šī apstākļa sekas var būt tādas, ka līgums izrādīsies spēkā neesošs attiecībā uz pirmo patērētāju, savukārt tas būs spēkā esošs attiecībā uz otru un tādējādi tam būs jāuzņemas visas no tā izrietošās saistības?

(¹) OV 1993, L 95, 29. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 1. martā Jörg Lück iesniedza par Vispārējās tiesas (desmitā palāta) 2021. gada 15. decembra spriedumu lietā T-188/21 Jörg Lück/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

(Lieta C-145/22 P)

(2022/C 294/19)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Jörg Lück (pārstāvis: L. Becker, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, R.H. Investment UG

Ar 2022. gada 17. jūnija rīkojumu Tiesa (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta) atzina apelācijas sūdzību par nepieļaujamu un piesprieda apelācijas sūdzības iesniedzējai pašai segt savus tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 2. martā Legero Schuhfabrik GmbH iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2021. gada 15. decembra rīkojumu lietā T-684/20 Legero Schuhfabrik GmbH/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

(Lieta C-152/22 P)

(2022/C 294/20)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Legero Schuhfabrik GmbH (pārstāvis: M. Gail, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, Rieker Schuh AG

Ar 2022. gada 22. jūnija rīkojumu Tiesa (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta) atzina apelācijas sūdzību par nepieļaujamu un piesprieda apelācijas sūdzības iesniedzējai pašai segt savus tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 3. maijā Chemours Netherlands BV iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2022. gada 23. februāra spriedumu lietā T-636/19 Chemours Netherlands/ECHA

(Lieta C-293/22 P)

(2022/C 294/21)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Chemours Netherlands BV (pārstāvji: R. Cana, H. Widemann un Z. Romata, avokāti)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Ķīmikāliju aģentūra (ECHA), Nīderlandes Karaliste, ClientEarth, ClientEarth AISBL, CHEM Trust Europe eV

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- pilnībā atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- atcelt apstrīdēto lēmumu ⁽¹⁾;
- pakārtoti – nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā lemtu par apelācijas sūdzības iesniedzējas atcelšanas prasību;
- piespriest ECHA atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā, tai skaitā izdevumus saistībā ar tiesvedību Vispārējā tiesā un personu kas iestājušās lietā, tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Lai pamatotu savu apelācijas sūdzību, apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza šādus pamatus.

- A. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu un kļūdu vērtējumā, kā arī esot pārkāpusi un nepareizi interpretējusi REACH 57. panta f) punktu, nospriežot, ka ECHA nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu, uzskatīdama, ka ir konstatēta nopietna ietekme attiecībā uz cilvēka veselību, kas izraisa tādas pašas bažas.

It īpaši, (a) Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu vērtējumā, kā arī esot pārkāpusi un nepareizi interpretējusi REACH 57. panta f) punktu, nospriežot, ka ECHA ir varējusi secināt, ka ietekme, attiecībā uz kuru ir atzīts, ka tā nav apstrīdētā lēmuma “pamats”, tomēr var tikt ņemta vērā, lai konstatētu “tādas pašas bažas”; (b) Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu vērtējumā, kā arī esot pārkāpusi un nepareizi interpretējusi REACH 57. panta f) punktu, nospriežot, ka ECHA ir konstatējusi, ka ontogēnētiskās toksicitātes un atkārtotas devas toksicitātes ietekme rada “tādas pašas bažas”; un (c) Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu vērtējumā, kā arī esot pārkāpusi un nepareizi interpretējusi REACH 57. panta f) punktu, atzīstot par likumīgu ECHA lēmumu (i) attiecināt apsvērumus par datu pierādīšanas spēku uz atsevišķu ietekmi uz cilvēka veselību un (ii) aplūkot ietekmi uz cilvēka veselību un vidi kopā.

- B. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu vērtējumā, kā arī esot pārkāpusi un nepareizi interpretējusi REACH 57. panta f) punktu, nospriežot, ka ECHA nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu, uzskatīdama, ka ir konstatēta nopietna ietekme uz vidi, kas izraisa tādas pašas bažas.

It īpaši, (a) Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu vērtējumā un esot nepareizi interpretējusi 57. panta f) punktu, ļaujot ECHA konstatēt nopietnu ietekmi uz vidi, pamatojoties uz toksicitātes cilvēka veselībai datiem, un (b) Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu un esot nepareizi interpretējusi 57. panta f) punktu, neuzskatot bioakumulēšanās neesamību par nozīmīgu apstākli, kas ECHA ir jāņem vērā šīs lietas konkrētajos apstākļos.

- C. Vispārējā tiesa esot pārkāpusi ES vispārējo zinātnes izcilības principu un neesot ievērojusi pārskatīšanas standartu.

Vispārējā tiesa esot izdarījusi secinājumus par vielas neatgriezeniskām sekām un izvērtējusi zinātniskos pētījumus, pārkāpjot ES vispārējo zinātnes izcilības principu un neievērojot pārskatīšanas standartu.

⁽¹⁾ ECHA 2019. gada 4. jūlija Lēmums ED/71/2019, kas ir stājies spēkā 2019. gada 16. jūlijā, ar kuru 2,3,3,3-tetrafluoro2-(heptafluoropropoksīds)propionskābe, tās sāļi un tās acilhalogenīdi (kas iekļauj visus to individuālos izomērus un to kombinācijas) ir iekļauti to vielu sarakstā, kas ir identificētas, lai ar laiku tās iekļautu pielikumā XIV Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1907/2006 (2006. gada 18. decembris), kas attiecas uz ķimikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH), un ar kuru izveido Eiropas Ķimikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV 2006, L 396, 1. lpp.; labojums – OV 2007, L 136, 3. lpp.).